

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2117/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП РС, ПУ Нови Сад, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 205/19 од 18.03.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужене да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 205/19 од 18.03.2019. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 205/19 од 18.03.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 205/19 од 18.03.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1441/17 од 08.10.2018. године, којом је одбијен приговор апсолутне ненадлежности и делимично усвојени тужбени захтеви, а тужена обавезана да тужиоцима за период од 10.07.2014. године до 10.07.2017. године на име додатка на зараду за прековремени рад, рад ноћу и рад на дане државних и верских празника исплати износе ближе означене у изреци са припадајућом затезном каматом и на име трошкова поступка 194.671,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на

увећану плату за време ноћног рада и прековременог рада, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 10.07.2017. године.

Како се у овом радном спору тужбени захтеви односе на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора за сваког од тужилаца као обичних супарничара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**